

Isz Amerikos

ISZKLAUSYTA MALDA

**VAIKIUKO VILTIS IR
TIKEJIMAS IN KALEDU
DIEDUKA—LIKOS ISZ-
PILDYTA PER
PACZTA.**

Pittsburgh, Pa. — Asztuoniū metu vaikiuko, isz North Side, tikejimas ir viltis likos iszpildyta, kuris parasze laiszkeli pas Kaledu Dieduka ir paskolino pacztine marke nuo savo daraktorkos kad laiszkas nu-eitu pas ji.

Maziukas Danielius (jo pravarde užlaikyta slapybeje) likos iszrinktas isz skaitliaus 1600 per pacztinius darbininkus kurie kas meta iszrenka tokius laiszkelius ir suszlepina-ja vargingus vaikus ir ju szejmynas.

Danielukas rasze kad jis turi 3 ir 4 metu broliukus ir sztai kaip jis rasze: "Myleciau tu-reti keles zoboveles del savo broliuku bet gal asz praszau nž daug. O gal tu, geras Diedu-kai, atnesztum mams angliu, eglele ir kokia zobovele del mano jauntausio broliuko".

daugiau vaikutis nieko neprasz-ze ne del sves tik del broliu-ku ir tevu kad galetu suszildyt nama kuriame gyveno.

Pacztinis virszininkas isz-tyrinejo Danieluko laiszkeli ir persitikrino buk tikrai jo tevai yra dideliam varge ir reikalau-ja suszelpimo nes tevas randasi daugeli menesiu be darbo. Tuojaus surinko pinigų, nupir-ko kas buvo reikalingiausio del szejmynos ir nusiunte tuo-jaus o Danielukui prižadejo taipgi prisiusti puikia dova-ne už tai kad netrotino vilties Kalediniam Diedukije kuris visados iszsklausio maldas geru vaiku.

NUKIRTO VAIKUI AUSIS PO TAM JI PAKORE.

Ramsey, Iowa. — Palicija jeszko keliu iszgamu kurie pa-voje dvylikos metu suneli far-merio Jake Higgins, kuri isz-veže in giria, nukirto jam ausis, po tam pakore ant medžio o kada vaikas neteko pajiegu nuo kankinimo, numete ji ant deganciu lapu. Po kokiam laikui sugryzo pajiegos vaiko ir jis nuvežliojo pas netolima farmeri apsakymas jam, kas su juom atsitiko. Del ko taip pasielge su vaiku tai da neda-žinota.

HOOVERIS NUSIUNTE FI- NAMS 500,000 DOLERIU.

New York. —Buvusis prezi-dentas Hooveris, kuris yra di-rektorium Finu Paszalpinės Drauguves, ana diena nusiunte puse milijonu doleriu del Fi-nieciu. Tiej pinigai likos su-rinkti per Amerikoniszkus gy-ventojus ant suszelpimo Fi-niszkų gyventojų kurie reika-lauja maisto ir drapanu.

PO-SMERTINIS SZLIUBAS

**ISZPILDE DUOTA PRIŽA-
DEJIMA MYLMUI KURIS
MIRE PRIEŠZ VINCIJAVO-
NE; SZLIUBAS ATSIUBU-
PO JO MIRČIAI.**

Pittsburgh. — Albertas Hor-vath, 20 metu, ketino buti su-risztas mazgu moterystes su Irena Garber, 19 metu, Szv. Mi-kolo bažnycioje, bet ant nelai-mes jaunikis apsirgo uždegi-mu plauciu ir mire. Priesz mirti melde savo sužiedotines kad atliktu ceremonija szliubo kaip prižadejo, po jo mirčiai.

Mylima iszpilde jo nora. Viskas buvo parengta kaip ant tikro szliubo — szliubinis pul-kas su cigoniszka kapelija pri-buvo in bažnycia bet vietoje grajyt linksmus szokius tai ka-pelija grajino gailu marsza. Velionis taipgi prigulejo prie tosios orkestrės.

Nuotaka likos nuvesta prie altoriaus per savo pamerges bet vietoje jaunikio atlydejo jo lavona in bažnycia po tam nu-lydeta lavona ant Katalikisz-ku kapiniu kur kunigas pa-szventino kuna, nuotaka dir-stelejo ant grabo savo mylimo, atsege bukieta žiedu nuo szejmynas ir numete ant grabo, pravirko grandžiai ir nuvažiuo apsiaszarojus na-mo. Taip tai iszpilde paskutini nora savo mylimo lyg grabo lentos.

PRASERGETAS PER SAPNA.

San Louis, Mo. — James Perkins, dirbdamas artimam miestelyje, turejo nepaprasta sapna buk namie kas tokis ne-paprasto dedasi. Tuojaus apsi-rede, pagavo bosa ir pribuvo namie apie pusiaunakti. Kada priejo prie namo ir dirstelejo per langa in vidu, rado gulinti ant sofkos savo drauga o pa-cziule sedinczia szale jo bov-damasi su jo plaukais. Vyras, nelaukdamas ilgiaus, inbeigo in stuba kaip viesula ir reže kelis ypūs su rankena revolverio sa-vo drangui in galva. Kilo kru-vina musztyne. Paszaukta pa-liecia areztavojų pestukus ir motere. Draugas jau nuo senei szvilino padus pas ponute Per-kinsiene ko vyras visai nedasi-prato. — Vel, "lyg tol uzbonas vandeni neszjoja, pakol ranke-na nutruksta."

TAI TAU PASIUTUS MOTERELE.

Detroit, Mich. — Sudžia Kei-dan sutiko kad Ludvikas Ry-bak turejo tiesa jeszkoti persi-skyrimo nuo savo pacziules ku-ri jam dakako lyg gyvam kau-lui jo vedusiam gyvenime. Ana diena pacziule jam pagamino sriuba su skutamu muliu vieto-je smetonos ir tas buvo gera priežastis persiskyrimo. Vyras taipgi pasake sudžiui buk jo prisiegle patalpino lange kor-ties ant kurios buvo paraszius "Czionais randasi garadžius ant parandavojimo ir vyras ant pardavimo."

MOTERE DEJO SU- TRINTA STIKLA IN VYRO MAISTA

**KAD JIS GREICZIAU
NUMIRTU.**

Philadelphia, Pa. — Mrs. Rože Alcaro, 25 metu, likos pa-statyta priesz magistrata už bandyma nužudyt savo 29 me-tu vyra Ernesta, duodama jam sutrinto stiklo in maista kad greiciau numirtu. Laike per-klausymo paczius, vyras taip persieme kad net apalpo 'ka girdejo isz lupu savo paczius.

Keles dienas priesz tai ka-da atidare dinerke su sandvi-ecziais, patemino tarp mesos su-trinta stikla, paszauke palici-janta ir jam parode ka jo pati jam dave valgyt. Kada vyras sukrito sude apalpes ant grindu, jo pati ne uosze neprisi-artino prie jo kad jam prigial-bet atgaivint.

METE KIAULE IN SAVO PACZIA.

Youngstown, Ohio. — Ona Szirvinskiene apskunde savo vyra Andriu ir pareikalavo nuo jo persiskyrimo už nedora pasielgima su ja. Ana diena jos vyras be mažiausios prie-asties užpyko ant jos o notu-redama po szonu ka toki mesti in ja, pagriebe stovinczia prie duru kiaulaite ir mete in ja su tokiu smarkumu kad kiaulaite užmusze ant vietos o pacziules visai nepataike.

Sudas ja perskyre nuo vyro ir paliepe jam moketi moterei po 25 dolerius ant menesio ant jos užlaikymo.

RADO \$2,000 SENOJE BIBLIJOJE.

Starners, Ind. — Nepapras-ta giliuki turejo Bernard Hill-ary, kuris skaitydamas Bibli-ja rado joje netiketai du tuks-tancius doleriu. Kalba jis buk apgalestanja kad nepradejo skaityt Rasza Szventa 20 me-tu adgal nes pinigai jam tada buvo reikalingiausi. Netiketa turta atrado kada kraustesi in kita miesta. Nežinojo ka turi daryti su sena knyga, ar pasi-imiti su saviu ar palikti kaipo dovana savo seserunui. Kada peržiurinejo biblija rado tarp lapu bumaszkas.

RADO SENOJE MASZINO- JE 910 DOLERIU.

Hawesville, Ky. — Kada naszle Rebeka Richey mire, jos visi naminei rakandai likos parduoti ant licitacijos per jos seseruna Jack Goering del far-merio Lester Boiling. Farme-ris tarp kitu rakandu gavo ir sena siuvama maszina kuria veliaus pardave del savo kai-myno Otto Neuton. Žmogus parvažiaves namo su maszina pradejo ja peržiurinet ir vieno-je szupledoje rado 910 doleriu maszkomis. Buvo ant tiek isingu kad sugražino pinigų už ka aplaie puiku atlygini-ma nuo naszles seseruno.

ISZSIŽADEJO SVIETO

**JO DRAUGAS BUVO SZUO
SU KURIUOM PERGYVENO
DAUG METU ANT KALNO.**

Beatty, Nev. — Ana diena mire pavieto ligonbuteje senas pustelninkas, Nugent Darwis, kuri medžiotojai surado tarp Quarts kalnu o kada apžiurejo jo varginga bakužele, rado tarp sienu paslepta apie dvidešimtų tukstanciu doleriu.

Kada aplinkinei gyventojai ji nemate per keles sanvaites, nes priesz tai ji tankei maty-davo vaikszejiojanti po kalnus su szunim, pranesze apie savo nerimasti palicijai kad pustel-ninkai gal kas blogo atsitiko ir kad nueitu pas ji. Kada palici-ja pribuvo in bakužele, rado ji gulinti ant grindu be žado. Pa-darydami krata jo bakuželeje, rado daug visokių bondu, sze-ru ir daug pinigų. Vienatinis senuko drangas buvo didelis szuo.

Darwis, dangeli metu adgal, buvo laiszkaneziu szioje aplin-kineje kuris iszvežiodavo pacz-ta, raitas, tarp kalnu gyvento-ju. Nuo kada jo pati mire, ku-ria labai mylejo, atsižadejo svieto ir apsiyveno tarp kal-nu. Degintis net adgal jo gi-rimine paliko jam desimtus tuk-sanciu doleriu po mirečiai bet tuju pinigų niekad nenaudojo. Lyg sziai dienai valdžia nesu-rado joki giminu kad inteiki-ti palikta turta po pustelninko mirečiai.

UŽDUSINO SAVO KUDIKI PO TAM SUKAPJO ANT SZMOTU.

Philadelphia, Pa. — Palici-ja areztavojų 35 metu Tillie Irelan, gyvenanti ant 15-tos ir Montgomery Ave. už baisu nu-žudyma savo 20 menesiu am-žiaus sunelio, kuri ilgiaus ne-galejo iszmaityt ir augyt. Toji beszirde ir nelaba motina pir-ma uždusino vaikuti su padus-ka po tam sukapojo ant szmo-tu ir nuneszus kuneli paliko ant plento.

Asztuoni metai adgal buvo apsiavedus bet nuo keliu metu negyveno su vyru, susineszda-ma su koku tai jaunu vyruku su kuriuom susilauke taji ne-laiminga kudikeli. Kada vai-kutis pradejo augti ir reikala-vo didesnes priežiuros tai ji ne-galejo iszmaityt ir buvo jai di-dele sunkenybe todel nutare nuo jo atsikratyt. Isz to, ka pa-dare, visai nesigraudina ir tai prisipažino palicijai.

92 METU KUNIGUŽIS KU- NIGUŽIS APSIVEDE SU 28 METU MERGINA

Georgetown, S. C. — Reve-rendas Joseph P. King, 92 me-tu amžiaus, nuvede prie alto-riaus savo mylima, pana Luci-ja Carney, kuri turi vos 28 va-sareles. Buvo tai jo trečia mo-tere bet del nuotakeles buvo tai jos pirmutinis vyras. Keli szim-tai žmonių prisiziurinejo tai svodbai vasareles su žiema,

PRIELAIDINIS GERESNIS

**GASPADINE APDOVANOJO
MEILUŽI BRANGIOMS DO-
VANOMS O VYRA PIGEIS
MARŠKINEIS.**

Oakland, N. J. — Bertai Saltzman nubodo jos vyras nuo kurio pareikalavo persiskyri-mo bet pakol sudžia sutiko jai duoti persiskyrima, pirmiau-sia užklause del ko nenori gy-venti su savo vyru, nes kaip lindintojai pripažino tai buvo jis geras visame. Žmogelis ap-sake sudžiui buk jis Bertuke niekad nebausdavo ir nekolio-davo ir ne rankos ant jos ne-ūždejo piktume, norints ji su-juom pasielginejo bjaurei o su burdingierium, Angus Ross, suvis kitaip pasielgdavo.

Ant Kaledu Bertuke nupirko burdingierini puikia deimant-ine spilka o vyru marszkinis už 49 centus. Ana diena ant varduvi burdingieriaus nu-pirko jam puiku siuta o vyru, ant jo varduvi nupirkdavo szeszes skepetaites po penktu-ka. Burdingierini duodavo kuogeriausius valgius o vyru paduodavo likuezius nuo stalo. Negana da to, nupirko burdin-gierini kvepalu su kuriais tep-davo jam plaukus kas diena.

Vyras ta viska nukentejo kantriai per kelis metus bet da ir to nebuvo gana Bertukei kuri da jeszko persiskyrimo bet jo neaplaie o sudžia von-liepe burdingierini nesztis von isz namu ir neardyt ju gyveni-ma. Gal kad vyras butu gerai iszperes kaili tokiai bobele tai ji kitaip su juom pasielgtu bet panasziau lepsziu vyru turime užtektinai ant svieto kurie ne-atstoja varda "vyro" tiktai asilo.

NEISZPILDE NEBASZNI- KO NORA — NELAIME.

Boardman, W. Va. — Rich-ardas Hottel per dangeli me-tu sakydavo savo paczei ir szej-mynai kad jeigu kada mirs tai kad ji nelaidotu su bažnyti-nems apeigoms. Ana diena jis mire o likusi naszlele sumane ji palaidoti su bažnytinems apeigomis. Laike pamaldu grindys bažnyteles sulužo ir keli žmones likos skaudžiai sužeisti nes visi gailininkai su lavonu inkrito in sklepa.

— Amerikos valstine spaustuve Washington, D. C., sunaudoje kas minuta po 50 svaru popieros del spaudinimo bumaszku ir kitu svarbiu doku-mentu.

— Amerikoniszkams dide-liems miestams kasztuoje po 2,000 doleriu kas minuta del iszmokejimo algu miesto dar-bininkams.

§ Anglikai suvalgo kas mi-nuta po 40 buncziu baneniu.

§ Indijonai da vis yra di-dele sunkenybe del Amerikos kuri iszduoda po viena doli-ri kas minuta ant užlaikymo pa-redko tarp ju sztamo po visa Amerika.

ISZ EUROPINES KARES

RUSAI KUOPINA VAISKA ANT INDIJOS RUBEŽIAUS.

London. — Dažinota kad Ru-sija kuopina dang vaisko prie Indijos rubežiaus artimoje Ira-ko o isz ten užklups ant visu Balkaniszku valstiju.

Badai varginga Latvija ne-gales ilgiau iszlaikyt prispau-dimo Rusijos kuri siunczia daug vaisko in ten ir tures pa-siduot neužiglio in meszkos nagus.

VOKIETIJA NETEKO 42 SUBMARINU.

Paryzius. — Kariszkas mi-nisteris apskaitė buk Vokieti-ja lyg sziol neteko 42 submari-nu isz skaitliaus 60 kokius tu-rejo pradzioje kares. Anglikai paskandino apie 30 Vokiszkų submarinu o Franceija apie 10 in pirmutinius tris menesius kares.

DEVYNI FINIECZEI NU- SZOVE 700 MASKOLIU.

Kopenhagas. — Norvegiszi telegramai isz Finlandijos skel-bia buk patrole susidedanti isz devyniu Finiszku kareivių, nuszove 700 Rusiszkų kareivių, kuriuos užtiko susmaugo-je tarp kalnu ir Maskolei nega-lejo pabegti. Finieczei kovoje narsei ir vis užklupineja ant Maskoliu. Badai 40 Finiszki kareivei nemiegojo per penkes dienas kovodami prieszais Maskolius pakol neteko amu-nicijos.

RUSAI VELA BOMBARDA- VO HELSINGFORS.

Helsingfors, Finlandyja. — Rusiszki eroplanai užleke vela ant czionaitino miesto, kuri bombardavo baisiai. Finai nuszove keturis Rusiszkus ero-planus. Didesne dalis bombu numesta ant užmiesezio, ir tik keli žmonis likos užmuszti. Dvylika Finiszku eroplanu li-kos nusztai per Maskolius.

Naujas Admirolas Amerikoniszkos Flotos

Kada admirolas James O. Richardson (žemiau) užims nauja dinsta admirolo, in vieta atsisakiusio admirolo Claude V. Bloch, pasilikus pilnu admi-rolu Amerikoniszkos flotos.

VOKIECZIAI PA- SKANDINO SAVO ANTRA LAIVA

**KAD NESIGAUTU IN
PRIEŠZU RANKAS.**

Washington, D. C. — Didelis Vokiszkas pasażierinis laivas "Columbus," likos paskandy-tas per Vokieczius, kada isz-planke isz Vera Cruz, Meksiko, bandydamas iszplaukti in Vo-kietyje, bet matydamas, kad Angliszkas laivas seka paskui ji, paskandino artimoje Nor-folk, Virginia, ir New Yorko. Ant laivo radosi apie 700 lai-vorių, kurie likos iszgalbetais per kitus laivus ir atgabenti in Kastelgarde, in New Yorka.

KINAI PASKANDINO JA- PONISZKA LAIVA.

Shanghai, Kinai. — Kinisz-ka artilierija paskandino Japo-niszka laiva ant Yangtze upes artimoje Kukiang. Drange su laivu nuskendo apie szimtas laivorių ir aficierių. Buvo tai Japoniszkas kariszkas laivas.

KAPITONAS PASKANDY- TO VOKISZKO LAIVO AT- EME SAU GYVASTI.

Buenos Aires, Brazilija. — Kapitonas Hans Langsdorff nusiszove ant smert kad dalin-tis likimu savo laivorių kurie nuejo ant dugno su paskandy-tu laivu "Spee" kuri patys Vo-kiecziai paskandino kad nesig-austi in Angliku rankas praei-ta Nedelia. Lavonas nusiszovu-sio kapitono likos surastas czionaitiniam hotelyje. Turejo jis 45 metus. Priesz savžudin-s-ta kapitonas kalbejosi links-mai su savo aficieriais. Nusizu-des kapitonas aplaieke paliepi-ma kad sunaikintu laiva ne kaip pasiduoti in nevidono rankas. Tokia mirtis yra laiko-ma už labai garbinga tarp ka-riuomenes. Kapitonas likos pa-laidotas Seredoje su garbin-goms apeigomis kokios priguli jam.

Kas Yra Prietelium?

— Daug yra teisingu mote-riu ir vyru; mažai yra teisingu prieteliu.

— Dalinasi noringai su juom ka turi; imi nuo jo be klausymo.

— Prietelis, tai nepaimta drutviete; duodama tau prie-glauda laike pavojaus.

— Geresnis jisai už myli-ma, nes yra tau niekados užvy-dus.

— Jisai yra tavo viltis priesz nusiminima, jisai sudru-tina tave rupestyje, jisai yra tavo gyduole priesz savžudy-s-ta.

— Didžiausiu prieteliu žmogaus yra szuo. Laimingu busi, jaigu surasi vyra ir mote-re, kurie tau butu isztikimais prieteliais kaip tavo szuo.

Kas Girdet

LINKSMU KALE-

DU linkime vi-
siams ir duok Diev
sulaukti sveiki kitu
szvenčiu!

Kaip tai miela bu-
tu, kad galetumem
su kožu pasimatyt,
atsilankyt po jusu
pastogia ir velinti

jums ypatiszakai geru velinimu,
pasikalbet ir susipažint ir da-
lintis su jums plotkelems!

Bet tas yra negalima nes
skiria mus daugelis myliu vie-
nus nuo kitu. Bet norints per
szi straipsneli galime jums ve-
linti Linksmu Kaledu ir su vi-
sais draugiszakai pasikalbet per
laikraszi.

Žinome ir prijauciam jusu
gerus velinimus ir laiszkus su
pasveikinimais ir gerais veli-
nimais nuo tukstanciu skai-
tytoju už ka szirdingai esame
dekingi kaipo ir už atsilanky-
mus in redakcija kada esate
musu aplinkineje.

Su tikru jausmu sveikiname
jus, mieli skaitytojai, kas me-
ta per taja tikejimiszka szven-
te ir su tuom mielu senoviszku
paprocziu kuris atnesza mums
tiek smagiu jausmu iz musu
Tevynes ir naujioms apie
tuosius kurie pasiliko už pla-
cziu mariu...

Taip, Kaledos! Kiek tai ju
savo gyvenime jau praleido-
me, kiek tai nesmagumu, atsi-
tikimu, nelaimiu ir kiek tai
žmoniu atsikyre su mumis o
mes einame tolimeseje kelio-
neje savo gyvenimo.

Kur buvome ir kur esame?

Kaip tai toli nubegome nuo
tuju pirmutiniu Kaledu, tosios
pirmutines egleles, tojo pirmu-
tinio kudikiszko džiaugsmo.
Sukrito ant musu viesulos gy-
venimo pilnos rupesciu, skau-
smo ir aszaru, pasiliko paskui
mus žeme, kalnai ir marios ir...
sztai... priglaude mus svetima
szalele, gera ir turtinga bet...
taip musu szirdims svetima.

Szvente broliszkos meiles,
Užgimimas žmoni!

Lai toji szvente Užgimimo
Atpirkejaus suvienija mus ir
sutaiko. Užmirszkime ant vie-
nos dienos apie nesutikima
musu gyvenime, paszvenskime
ji del musu seimyneliu, pralei-
skime malszei ir su užgana-
dinimu nes tai musu vienatine
laime szioje kelioneje musu gy-
venime.

Taip, Kaledos po szonu,
žmonelei kruta, czystina na-
mus, perka dovanas ir kepa py-
ragus laukdami tos szventes,
tai yra tieji, kurie turi už ka
pirkinet. Kiti su nuliudimu
žiuri in paredytus langus szto-
ru, nesitikedami nieko.

“Dievas gema kas meta,”
atsiliepa balsai dirbancziu —
bet žmogaus likimas vis tas
pats. Szimtai metu adgal Die-
viszkas Kudikelis užgime stai-
neleje tik kartą. Szia dien Jo
gimimo diena parengia kas
meta o kiti apvaiksztineja ta
diena kaip laidotuves... Kodel
taip dedasi ant szio svie-
to?... Kodel?..

Tieji kurie atsiseda prie pui-
kei prikrauto stalo su visokeis
valgeis ir tieji kurie seda prie
vargingo stalo tai turi vienoi-
kias mislis. Pirmutinei gailisi
su kitais, antri užvydi pir-
miams ir mislina, kodel tiems
geriau ant svieto ne kaip jiems?

Bet kas iz to, juk taip ne-

bus visados ir kam vieni ki-
tiems užvydi?

Daugelis yra tokiu kurie ne-
gali ir neturi isztekiaus ap-
vaiksztineti gimimo diena.
Vieszpatis iz Nazareto, bet
turi czysta sanžine kad per vi-
sa gyvenima daro kaip Dievas
prisake, budami užganadinti
kad moraliszakai stovi augsz-
cziau už daugeli kitu...

Szvente Užgimimo Vieszpa-
ties Teisybes ir Teisingystes,
lai buna szvente del geresnio
gyvenimo ateityje.

Szia dien ant svieto nesiran-
da ramybes, vaikelei verkia te-
vu, tevai verkia vaiku. Vyras
skundžiasi ant moteres, mote-
re ant vyro — visi skundžiasi
kad ant svieto yra per daug
blogu. Kares, žudystes vieni
kitu už godulysta, deginimai
sklypu savo artimu ir skerdi-
mai nekaltu moteriu ir kudi-
keliu. Ir tai meile artimo!

Bukime protingi, linkekime
geros valios žmoniems, eikime
in taja prakarte, nusižemin-
kime, atgykime dvasioje, apsi-
vilkime nauju žmogumi kuris
yra sutvertas pagal Dievo tei-
sybes ir szventybes tiesu o ta-
da Ramybes Karalaitis tikrai
suteiks džiaugsmą ir ramybe
ant žemes.

Taigi, laike sziu szventu Ka-
ledu, dalindamiesi plotkelems,
pagal senoviszka paproti, siun-
cziam musu velinimus mie-
liams skaitytojams ant gero
pasivedimo ir sulaukimo links-
mesniu szvenčiu ir kad szitoji
baisi bedarbe ir kares greitai
pasibaigtu ir kad Dievas užlai-
kytu visus gyvus ir sveikato-
je.

To velina “Saules” redakci-
ja iz visos szirdies!

Profesorius Dr. A. S. Bunnell
iz New Yorko Universiteto,
duoda szitoki patarima te-
vams:

“Nepriverskite savo vaikus
kad lankytusi in kolegijas ir
universitetus vien tik del to,
kad jus ejote ar ne arba del to,
kad jusu vaiku draugai lanko-
si in jas. Kolegijos mokslas ga-
li daugiau jiems kenkti ne kaip
atnesztu gero. Geriau kad jusu
sumus ar dukte iszmoktu kokio
naudingo amato ne kaip perse-
detu kolegijoj ar universitete
keliolika metu, loszdami fut-
bole ar beisbole, po tam iszeitu
ant tinginio ir turetumet juos
užlaikinet.”

Mokslas iz kvailio nepada-
rys ji iszmingingu žmogum
nors jis lankytusi in didžiau-
sius mokslus.

Laikraszeziuose skaitome
kad kokia tai motere pasnin-
kavo per 30 dienu. — Tas yra
labai naudingu daigtu nes ta-
me yra pazedumas ir apmal-
szina žveriszkus pageidimus.
Per visa ta laika toji motere
nepaliove triustis prie naminiu
užsiemimo ir iszpildinejo savo
užduotis. Jeigu jos vyras parei-
davo ant vakarienes deszimts
minutu veliau tai ji male lie-
žuviu kad net jam galva apsi-
sukdavo nuo tojo bobiszko
klegejimo. O bet pati pasiveli-
no su valgiu net 30 dienu. —
Ar-gi tai galima pavadyt “bo-
biszku protu...”

Miestelyje Great Gulch, Ne-
vadoje, szerifas kalejimo ty-
czia paliko atidarytas duris
kalejimo kad “burdingierei”
galetu ji apleist.

Nusistebeto nemažai szeri-
fas kada ant rytojaus persi-
tikrino kad ne vienas iz jo

“burdingieriu” neapleido ka-
lejima ir nepasinaudojo iz tos
liuosybes.

Kada ju užklause kodel ne-
apleido kalejimo tai visi vien-
balsei paszauke: “Neesame
kvailiais, czionais nors gauna-
me kavos su porkezaps ir bin-
sais o ant laisves gal mirtume
nuo bado ir szalcio.”

Taip, užganadintas pilvas
daugiau duoda ramybes žmo-
gui ne kaip laisve.

Priesz suda Ostenbruke,
Vengruose, stoji 65 metu mo-
tere, Magda Szervin, kuri likos
apkaltinga už bandyma nuži-
dyt savo vyra.

Porele gyveno draugia per
35 metus ir norints vyras gana
gerai žinojo apie tai, kad jo
motere tanke ji apgaudinejo
bet ant jos pasielgimu žiurejo
per pirsztus ir buvo užganadi-
tas kad jo motere buvo gera
gaspadine... Ant nelaimis 65
metu “flaperka” užsidege
karszta meile del tulo kromi-
ninko ir geisdama su juom pra-
leisti linksmai paskutines savo
dienas, sumane atsikratyt nuo
savo “diedo.”

Pirmiausia padave savo vy-
rui užtreintu grybu, o kad tai
nepagialbejo, iszvre jam sriu-
bos iz trucinanciu uogu. Ne-
laimingas žmogelis pergulejo
kelis menesius ligonbutėje ko-
vodamas su mirezia.

Laike teismo Magda iszsi-
kalbinejo kad ja prikalbino nu-
žudyt jos vyra kromininkas
bet pasirode kad tai neteisybe
nes pats kromininkas ja iszda-
ve palicijai kad ji viena bande
atsikratyt nuo savo vyro kuris
buvo už ja 20 metu senesis.

Kaledos jau netoli, geriausia
del moteriles dovanele yra gra-
ži ir naudinga maldaknyge ne-
jeigu turite sena ar padovano-
ta per brangia ypata malda-
knyge kuri yra jau apiplyszus,
tai prisiunskite in redakcija o
bus jums apdaryta puikiai,
druzejai ir bus kaip nauja o
tik už mažą atlyginima.

Akyvi Trupinelei

— Francija iszsiunezia vi-
sokiu perfumu kas minuta in
Suvienytas Valstijas už penkis
dolerius.

— Finlandija siunezia in
Amerika kas minuta po penkis
svarus surio o pargabena iz
Amerikos 40 svaru riesztu
kas minuta.

— Badai tosios merginos,
kurios yra susiziedoje ir ketina
isztekėti už vyru czionais Ame-
rike, praleidžia kas minuta po
500 doleriu ant szlubiniu pa-
redu.

— Amerikoniszkos gaspa-
dineles sumadoje kas minuta
po szimta svaru miltu del viso-
kiu kepimu.

SZI BANKA YRA NARYS
Federal Reserve System
TEIPGI IR
Federal Deposit Insurance
Corporation

Union National Bank
Kampas Main ir Centre St.
MAHANOV CITY, PA.

ATSIMOKEJO

Arba
Palaiminti Mielaszirdingi.
Tikras atsitikimas.

Puikie pasiredes, su linksmu
veidu, ejo ponas Leopoldas va-
kare ulyczia per miesta. Jau-
nas, gražaus pavidalo, turtin-
gas, nežinojo kas tai yra rupe-
tis sziam gyvenime o kad
priek tam buvo doras ir tvirtas
tikejime, tai ir sanžine turejo
czysta. Szia dien jautesi suvisai
laimingu nes ketino praszyt
rankes puikios panos, duk-
ters turtingo kupcziaus, kuria
mylejo jau nuo senei o kuri
jam buvo prielanki o tevai ne-
buvo prieszingais ju susipora-
vimui nes ji paguodojo labai.

Sugryžinejo jis tame laike iz
savo kromo namo idant persi-
redyt ir nusidiot pas savo my-
lima. Neuzmirszo jis savo lai-
meje, kam yra dekingu už ja,
nes svetiszkos, dangiszkos lai-
mes, per gerus darbus, žmogus
gali dasilaukt, del to dekavojo
Dievui ir mislino sau: tiek yra
nelaimingu ir biednu — kaip
tai butu gerai jeigu turezia
proga padaryti laimingu katra
isz artimo savo ir nusluostyt
jam aszarus.

Tai buvo puiki krikszezio-
nizska mislis o Dievas ja tuo-
jaus ir iszklause. Kada prisi-
artinejo prie tamsios ulycziu-
kes, iszgirdo laukinius riksmus
ir juokus vaiku o tarp ju szau-
kimas pagelbos! Tuojaus pasu-
ko in ten iz kur riksmas pa-
ejo ir pamate ladna perstaty-
ma.

Ant akmens priesz viena na-
ma sedgejo jaunas vyras; galva
buvo nukildes iz nuvargi-
mo ir patismo o rankomis už-
denginejo sau veida nuo
kumszeziu keliu vaiku kurie ji
su kumszeziom musze ir laz-
dom bade. Greitai prisiartino
Leopoldas, drutas ir narsus vy-
rukas, stoji priesz goveda; aki-
mirko trys iz bernuku aplaike
virta sueme už kalnieriaus ir
smarkius ypus per veida, ket-
paczestavojo per veida kelioli-
ka kartu o vaikas reke kiek
galedamas idant paleistu.

— Tu eisi su manim in pali-
cija! — paszauke Leopoldas o
atsikreipes in vargsza prakal-
bejo:

— Kas tau kenkia? — už-
klause.

— Jisai girtas! — reke vaiki-
nas, kuri laike už kateros ir
stengesi iszsisukt iz jo ranku
ir tik pasiliko apyakle ranko-
se Leopoldo Vaikinas dingo
tamsoje o vargszas atidenges
sau veida nusistebejas pažiu-
rejo ant Leopoldo.

— Pone, tikek man, atsake
jis vos girdetu balsu, ne esmiu
girtas, vaikai meluoja!

— Matau, ta! — bet ko tu
czionais sedi? Del ko ne eini
namon?

— Taip, eiczia, bet neturiu
namu, jeigu tureziau norints
mažiausia kampeli szitam di-
deliam mieste tai nesiraseziau
szia dien ant ulyczios. Bet pir-
meziausia turin ponui pade-
kavot ir tegul Dievas pona
szimteropai už tai isznagradi-
na jog mane apgynei priesz ta
ulyczine gauja! — ir su dideliu
pasistengimu vos atsikele iz
vietos.

— Ar sergi? paklause susi-
graudines Leopoldas.

— Ar sergu? Taip badas ir
liga! — buvo atsakymas o Leo-
poldas patemino jog vargszas

kitados turejo buti geresniam
padejime:

Mielaszirdystes apimtas ve-
la užklause:

— Ar galiu tau kuom prigel-
bet? Tau kraujas bega ant kak-
lo, reikia pirma tave apziuret
ir kuom sudrutint. Eime, pri-
gelbesiu kuom galiu, mano vie-
toje tu gal taipgi padarytum!

Tai isztare paeme ji už ran-
kos o vargszas atsiliepe:

— Dabar turiu atsaukt ta,
ka priesz valandele buvau pa-
sakes. Baladojan in visas duris
bet tvisur radau žmones be
jauslos: matau jog klaidziojau.
Ponas mane kitaip perkanojai
ir kaip galiu ponui bnti dekin-
gu? Dekavoju tau kaip brolui
nes matau broliszakai su manim
psiejai.

Leopoldas klause žodziu
vargszo susigraudines ir paži-
no iz jo kalbos jog nepažins-
tamas turejo gera auginima o
kad papulne in varga tai ne iz
savo locnos kaltes.

— Kaip man rodosi tai esi be
jokios vietos? — užklause.

— Esmiu suvisai apilesztas
nuo visko. Ne szirdies del ma-
nes ne vilties jokios! Deszimts
metu pergyvenau Amerikoje!

Ka sa nuždirbau Vakaruose tai
vela beveik viska praleidau o
likusius pinigus kuriuos ture-
jau tai likausi apileszta New
Yorko. Czionai neturiu jokių
pažinstamu. Stengiausi aplai-
kyt czionais koki užsiemima
bet niekas man nedave. Da ne-
suprantu kaip nepabaigiau ta
varginga gyvenima szokdamas
nuo laivo kada in czionais plau-
kiau. Vien tik drutas mano ti-
kejimas mane sulaike nuo pa-
dzindistos. Užsiemima! Gal po-
nas turi koki del manes užsi-
emima? Norints tai butu sun-
kiauszes darbas!

Tik ant kokio olaiko gale-
cziau tave priimt ant neszioti-
mo visokio tavoro mano sklode
o paskui gal geresnio kas atsi-
rastu. Tuom kart paimek szita
mano bilieta su adresu ir pini-
gine pagelba už kuria gali sau
pasidrutint ir pernaktvot ko-
kiam prastam hotelyje in rytoj
lauksiu taves savo krome.

Tai kalbedamas inbruko
vargszui bilieta ir maszele su
pinigais ir greitai atsitolino.

Nelaimingas nutirpo iz nu-
sistebejimo ir stovejo ant vie-
tos nežinodamas ka pradet. Nu-
sieme kepure nuo galvos, dir-
telejo in dangi in drebanciu
balsu isztare:

— Vieszpatis Dieve! dabar
tau praziada visa szirdzia jog
niekados tave neapleisi! Lai-
minkie taji žmogiu kuris, nepa-
zines mane, tiek man gero pa-
dare dabar ir ant visados,
Amen.

Nusidave in miesta idant sau
pasijeszot kvatiera. Užliuko
viena prie geležinkelio ant ku-
rio diena ir nakti ejo trukei per
ka nakvyne buvo ne brangi. In-
ejo in vidu, iszeme keliolika
smulkiu pinigų iz Leopoldo
maszeles, suvalge pigia vaka-
riene ir tuojaus pasijuto jog
nauja gyvastis inženge in ji.
Pasidrutines nusidave ant at-
siliso. Buvo tai mažas kamba-
relis perskirtas tiktais su plo-
nom lentukem. Namas radosi
netoli geležinkelio in visas dre-
beje kada trukis praetinejo.
Pasimeldes da karta už savo
geradeju, užmigo.

Leopoldas negalejo užmigi
ta nakti ir džiaugesi jog mieris
jo geidimo iszspilde. Parejas
namon apsiirengę, paeme sunku
auksini ziegoreli su lenciuge-

liu, maszele su pingais ir dei-
mantini žieda kuri ketino do-
vanoti del savo mylimos ir taip
iszsiirengę nueit tin nama savo
busimos paczios. Tevai prieme
ji linksmai ir ta vakara tarp
keliu pažystamu atsibuvo su-
gertuves. Žinoma jog niekam
nieko apie tai nesake. Buvo jau
velus laikas kada gryzo namon.

Ejo sau po valei nuo ulyczios
iki ulyczios ir but iz džiaugs-
mo dainaves bet nebutu buves
tokis linksmas jeigu butu apsi-
daires in užpakali ir patemines
dvi ypatas slenkanczias paskui
ji. Ko toliaus jis ejo in užmiesti
kur recziau stovejo namai, tie
du szeszeliai artinosi prie jo.
Ant kart du valkatos priszoko
isz užpakalio ir sume ji už
gerkles o in keles minutes po
tam jau gulejo suriszas ant
ulyczios. Mate Leopoldas kaip
jam valkatos paeminejo viska
isz kiseniu: ziegoreli, lenciug-
geli, maszele ir puiku žieda,
kuri aplaike nuo savo mylimos.
Suzeistas nebuvo todėl su di-
deliu akvyumu prisiziurinejo
dvim valkatom kad veidus ju
gerai insitemint. Vienas iz
valkatu patemino tai ir atsilie-
pe Anglizškai in savo drauga:

— Žiurek kaip toji lape ant
mus prisiziuro! Man tas suvi-
sai nepatinka! Asz norecziau ji
nusiunst tarp mirusiu. Numi-
reliai moka tylet. Iszstrankes
peili pasielgsiu su juom greitai.
Antras valkata pažiurejo ant
gulinczio ir patare:

— Tai bus nereikalingas pra-
liejimas krauju ir da gali mums
atneszt nelaime. Geriau pade-
kim ji ant geležinkelio o reika-
las bus trumpai atliktas.

Veltui Leopoldas stengesi
isz paneziu iszsisvalnyt ir val-
katos nunesze ji ant geležinke-
liaus darbas!

Negana to, da pririso ji
prie sztangų ir pabego in tam-
sia girria. Sztai iszmusze ant
miestiszko laikrodzio pirma
valanda. Trukis ketino ateiti
antra adyna po pusiaunakt.

— Ar-gi iki tam laikui neat-
eitu kokia pagelba? — pamisi-
no sau Leopoldas ir pradejo
melstis o viltis inženge in jo
szirdi. Atsimine ant savo my-
limos, ant jos skausmo ir nu-
liudimo, kada dažinos apie jo
baisia smerti.

Laikas bego o ne žingsnis
žmogaus nepertraukinejo tyku-
ma nakties. Vagys jau senei nu-
bego o pagelba jokia nesiarti-
mo. Vela iszmusze ant tolimo
bokszo puse po pirmai. Da tu-
ri puse adynos laiko pakol ma-
szina ketino pereit per jo ku-
na! Minutos bego pasutiszškai.
Dabar Leopoldas ketino prisi-
rengt ant smerties, atsimine
savo visus nusidejimus ir už
juos galejosi norints buvo ne-
labai senei prie iszpazinties.
Smertelno grieko neturejo. Te-
gul buna valia Dievo!

Jau davesi girdet paskutinis
signalas nuo paskutines staci-
jos, apreiszkentis jog jau ap-
leido ta stacija. Leopoldas
klause drebedamas, nudave
jam jog pajuto drebejima gele-
žiniu sztangų ant kuriu gulejo
nes trukis jau buvo begije.

Sztai atbego kokis tai žmo-
gus. Užkimes balsas davesi gir-
det iz jo lupu, nepažinstamas
metesi ant gulinczio o peilis su-
blizego jo raukoje.

— Kur ponas esi pririsztas?
— paszauke, — noriu perpjaut
virves!

Sztangos jau drebejo nuo
prisiartinanciu trukio. Su ke-
lese smarkies ypais nepažins-
tamas perpjove virves kuriomi
nelaimingas buvo pririsztas

prie sztangų — jau trukis me-
te savo szviesa ant dviejų sze-
szeliu kuris viena kita stengesi
nuriszt nuo sztangų.

Maszinistas in paai laika pa-
regejo. Szvilpimas maszinos
davesi girdet ir tame pacziam
laike sugrieze ratai maszinos o
trukis sustojo kelis žingsnius
nuo nelaimingo; kunduktorius
su pasazieriais szoko iz trukio
ir dažinojo apie szetoniszka
darba žudintoju. Bet nepažins-
tamas paklause karsztai:

— Ar nesiranda policijanto
ant trukio? Kas eis su manim
idant suimt žudintojus? Jie
randasi czionais netoli ir neži-
no jog likos atidengti ir paži-
nti. Galime juos mieganeczius su-
imti.

Tuojaus atsirado keli vyrai
iz kuriu du turejo revolverius
kiseniuose.

— Kur tieji — užklause.

— Eikite su manim — atsa-
ke nepažinstamas ir visi nusi-
dave paskui ji o trukis nuejo
ant kitos stacijos.

Neperejo czvertis adynos
kaip abudu laitrai, kuriuos už-
tiko gulinczius, likos suimti ir
supanezioti. Ateime jiems vis-
ka ka buvo paeme o keliolika
vyru pasiliko prie plesziku pa-
kol paeme juos in ten kur pri-
gulejo — už geležiniu sztangų.

Leopoldas buvo taip persi-
gandes jog ne žodzio negalejo
isztart. Tik viena mislimi
džiaugesi, jog yra prie gyvas-
ties ir liuosas. Kada žudintojus
nugabeno in kalejima, apsidai-
re in apstojanczius ir užklaue-
se:

— Ir kas tokis buvo mano
iszgelbetojum?

— A, ponas jau mane nepa-
žinsti. — Juk ponas keles ady-
nas atgalios iszgelbejai mane
nuo vargo ir badines smerties!

Leopoldas pažino nusistebe-
jas jame žmogiu, kuriam atejo
in pagelba, kada ji gauja uly-
czine buvo apsiaubus.

— Dieve mano, kaip tai ga-
lejo atsikt? — paszauke.

— Labai prastai, ar taip ta-
riant, pats Dievas suteike. Ka-
da mane ponas taip gausai ap-
dovanojai, nuejau pasidrutint
ir pernaktvot in taja netolima
restauracija. Užmigau bet ne-
užjgio pabudau. Naktis buvo
tyki. Iszgirdau už sienos bal-
sus.

Kalbejo Anglizškai o kad ta-
ja kalba iszmokau Amerike,
per ka viska supratau gerai.
Latrai dalinosi su pavogtais
daigtais. Ant galo skaite pra-
varde savo ankos ant bilieto
kuri rado maszneleje ir paži-
nau jog tai ponas buvai api-
plesztu. Paszokau iz lovos, isz-
emiau savo ilgą peili kuri ne-
karta buvau naudojas ant savo
prieszu Vakaruose ir begau
ant geležinkelio visom pajie-
gom idant sulaikyti truki bet
nežinojau kokioje vietoje po-
nas buvai pririsztas. Ir tai taip
atradau pona ant sztangų ir
iszgelbejau nuo tikros smer-
ties! Ne dekavok man ponas
tiktai Dievui, kuris mane tame
atsitikime nusiunte idant savo
geradeju iszgelbet už miela-
szirdinga apsiejima su manim.

L. TRASKAUSKAS
LIETUVISZKAS GRABORIUS

aida juos numireliu. Pasamdo
automobilius del laidotuviu, Krik-
Vestuviu ir kitokiams reikalams.
Bell Telefono Numeras 78
520 W. Centre St. Mahanov City

Auksines Upes Karalius

Arba Juodieji Broliai

Parasze John Ruskin,
Verte A. Kartanas.

"Aciu jums," tare monarchas, "bet nenusigask, viskas tvarkoje," mat, Glukas buvo didžiai nusigandes iš tokio nelaukto atsakymo in jo pasakutini išsitarima.

"Kodel tu neatėjai anksčiau," tase nyksztukas, "vie-toj siuntes tuos savo netike-lius brolius man, kad turečiau darbo paversti juos akmeni-mis. Ir labai kieti akmenis iš ju pasidare."

"O, varge mano!" tare Glukas, "nejaugi jus buvotė toks besirdis?"

"Besirdis!" tare nyksztukas, "jie pyle nesvesta vandeni in mano upe; ar tu manai kad asz leisiu tai daryti?"

"Na-gi", tare Glukas, "asz esu tikras, pone — atsiprasau, Jusu Didybe — jie gavo vandens iš bažnyčios."

"Greiciausia taip!" atsake nyksztukas; "bet," ir jo veidas bekaltant pasidare rustus, "vandu, kurio nedave verksmu praszantiems, pavargusiems ir mirsiantiems, nera szventas, kad ir butu paszventintas visu dangaus szventuju, o vanduo, kuris randasi gailesezio inde, yra szventas, nors ir butu terszias negyveliu kunais."

Ta pasakes, nyksztukas pasilenke ir nuskyne leliją, auganczia prie jo koju. Ant lelijos lapeliu buvo trys laszai tyros rasos. Nyksztukas inpurte juos butelin, kuri Glukas laike rankoje. "Mesk tuos upen," jis sake "ir nusileisk žemyn in ana puse kalnu, — Turtu klonin. Linkiu jums greitos kelionės."

Pasakes tuos žodžius, nyksztuko pavidalas pamažu nyko. Invalios spalvos jo rubu liko spinduliais rasotos szviesos: jis stovejo minute apsigaubes ta szviesa, kaip su placzia vai-vorykszte. Spalvos nyko, rasa pakilo oran; monarchas iszgarravo.

O Glukas prilipo kranta Auksines upes, kurios vilnys buvo tyros kaip krisztolas ir skaisezios, kaip saule. Jam metant tris laszus rases in upe, vanduo susisuko perpetan, kur tie laszai puole, sudarydami apskrita skyle in kuria vanduo puldamas iszdave muzikali garsa.

Glukas stovejo, žiuredamas ir didžiai nusimines nes ne tik upe nepavirto auksu bet ir jos vanduo atrode nusekes. Vis-gi jis klause savo seno draugo, nyksztuko, ir leidosi antron pusem kalnu prie Turtu klonio; ir jam becinant, rodesi, kad jis girdejo vandens užima po žeme. Kai jis pamate Turtu kloni, sztai nauja upe, kaip Auksine, tekejo iš naujo plyszio uolose, virszum Auksines upes. Naujoji upe tekejo daugybe upeliu pro sausas kruvas raudono smelio.

Glukui bežiurint žole pradejo augti prie upeliu, slankiojanti augmens augo ir lipo pro dregna dirva. Jaunos geles

Nuo Taradaikos ir Baltruvieneš

Stojam abudu in glita ant Kaledu pavincziavot, Szirdingus velinimus visiems padainuot, Linksminkites vyrai ir moteriuks, Kaledu sulaukia, Ir perstokim nors karta jus barti, Paklausykite mus kaip jum padainuosim, Vyru ir motereliu vargus jum iszrokuosim, Tik pažvelgkite atsigryžia in sena tevyne, Matydamos visu darbus ir surasztyti teisybe, Kožnas ezion dirba toki darba gaves, Ar jis butu mainieriu ar leberiu, Vieni lenda in žeme prie angliu, Kiti vadinasi save butlegeriu, Kiti vela dirba prie geležiniu fandriu, Treti murus budavoja, akmenis kilnoja, Ir taip visuose fabrikuose tavorus neszoja, Kaip vakare isz darbo pargryžta, Pailsia ir suszilia kad net gaila žiureti, Kaipgi juos mums nemyleti, Kad net naktyje per miegus dejuoja, Ryte kelesi, eina dirbti ir nebedavoja.

Argi turim mes kumutes nors dali kantrybes, Kad greit szokam jiems in akis per musu kvailybes, Pamislykit gerai pacios, kur-gi pasidetut, Jeigu vyro nors per meta karta neturetut? Asz kaipo naszle tai szirdije viska ta atjaucziu, Ir jums už piktuma moteriuks draudziu. Nuo szios dienos ka mokinu, manes klausykite, Ir su gerais jusu darbais vyrams pamacykit, Kaip pargryžta isz darbo linksmai prakalbekit, Pagaminia sveika valgi greit ant stalo dekit, Suraminkit kaip galima po ju sunkiam darbui, Tai jie pamirsz savo varga ir bus skanu valgyt. Nepatikit kaip patikot varguoles lyg sziolei, Ba tai yra kantrus vyrai ir mus tikri brolei, Isz jus daug yra pacios paprate pasigirti, Kaip turejot daug darbo ne buvo kada virti, Tuoju pasakot vyru bedas kokias tik turejot, Ir ka blogo nuo kaiminkos per diena girdejot, Kad tu butai geras vyras, žotis uždarytai, Ir ant manes taip kalbeti nedarytai.

Josios vaikai labai dyki, mano vaika musza, Tegul juos nuo manes kur biesas nunesza. Kaipgi vyras gali džiaugtis parejas isz darbo, Kad jus toki baisus žodžiai kas diena galva ardo, Pacios nuolat kalbos bunat bet kaltinat vyrus, Sunkei nieko nedirbdamos, turit czesus gerus, Jeigu jums pataisyt reiktu sotnes kazoku, Ir tai kožnai kad sukreštu po szimts nagaiku, Bet ne visas moteriuks taip žodžiai aplanko, Tiktai taisas ka su vyrais gyvent nesuitaiko, Teisingos moteriuks linksmai pasijuokit, O piktosios tai ant ilgiaus jau pykti nustokit, Ba jeigu vyru neklausysit liudniau padainuosiu, Ir su szluota skausmingai suduosiu. O dabar visiems linkime Meri Krismus, Asz ir mano senas driskius.

pradejo žydeti paupese, kaip žvaigždes danguje prieblandai temstant. Beauganti kru-mokszliai mirtu ir vijokliai vynuogiu vis mete ilgesnius szszelius visame klonyje. Ir taip Turtu klonis vel paliko sodu ir paveldejimas, pražudy-tas per žiauruma buvo atgaui-tas per meile.

Ir Glukas nuejo ir gyveno tame klonyje ir betureziai niekad nebuvo nuginti nuo jo du-ru: ir taip jo kletys buvo pilnos grudu o jo namas pilnas turtu. Jam, anot nyksztuko pri-žado, upe tapo Auksine.

Ir ligi szios dienos klonio gy-ventojai parodo vieta, kur bu-vo inimesti trys laszai szvens-tos rases in upe ir praveda po-žemini ruoža Auksines upes, kol ji pasirodo Turtu klonyje. Ir virszuje Auksines upes van-denpuolio tebesimato du juodi akmenai, aplink kuriuos kas-dien saulelaidoj vandens gailiai staugia; ir to klonio žmo-niu vis tebevadina tie ak-mens: Juodieji Broliai.

GALAS.

Kucziu Vakara

— Jonuk, kaip asz noriu ki-sieliaus... Ar dar ilgai neval-gysim? — skundesi deszimt metu Onyte.

— Oho! Papasninkauk! Ma-tai, kad ir tetis ir mamyte nuo ryto nevalgia. Tik tau reik, — vyriskai atsake keleriais me-tais vyresnysis Jonukas.

— Jonuk, ar eisim gert sal-daus vandens? Tu pernai gerei, — nusivesk ir mane, — praszo-si Maryte.

— Ir mane, — atsiliepe Ony-te.

— Tu pasedek dar pas pe-cziu. Ir ji! Merga, maita, — py-ko Maryte.

Jonukas szypojojosi.

— Vaikai, ar neisit in lauka, ka ezia pas pecziu trيناتes. Szieno bent atnesztumet ku-czioms, — užsibare mamyte, Szilienne.

— Mamyte, asz tuojau atne-sziu, — atsiliepe Jonukas. Vi-si trys iszbejo.

Temo. Vakaro tyloje girgž-dejo, cype besiskubinancziu isz miestelio roges. Auksztos ir gilios pusnys prieblandoje tir-po — visur lygu, lygu...

Szalo.

— Greicziau, Maryte, — szauke Jonukas. — Onyte bau-bas nutvers.

Visi sugarmejo su szieniu in pirkia. Szilienne truse vartuve-je. Paszeres gyvulius atejo ir Szilius. Pirkioje dege didele lempa — ja tik iszkilmingo-mis valandomis uždegdavo.

Szilius susizinetos. Gal but, jis prisimine praeitu metu ku-czias, prisimine priesz tai bu-vusias... Tada džiaugesi ku-cziomis, kaip jo Jonukas.

Dabar...

O kiek Kucziu dar pergy-vens? Bet ir gyvenimas sun-kus: nelaimės, bedos... Kaip bus — taip, ne kitaip kaip ir kitiems.

Vaikai suko apie stala: de-jo sziena, taise staltiese... Szilienne nuoszaliai truse — renge kuczias. Maszinoje spragejo malkos, szokinejo kibirksztyts. Kai ugnis aptilo, puodai užvi-re Szilienne atsisedo ant kala-dos pas ugni — karsztoje, rau-donoje szviesoje sužibo ant jos veido aszaros...

— Nakvynes noriu.

Szilienne pabrauke rankomis per veidus ir pažiurejo in elge-ta. Vaikai subego pas pecziu, susiglaude, lyg sustingo.

— Kaip? Kucziu vakara? Dabar visi namuose — negaliu priimt in nakvyne.

— Neturiu namu, — atsilie-pe in Sziliaus žodžius.

— Neturiu namu, — atsilie-pe in Sziliaus žodžius.

— Nepriimsiu.

Duryš sugirgždejo. Elgeta iszejo in paslaptina kucziu nakties tamsa... — jis rengė-si džiaugtis, džiaugtis, kad ar-ti Kaledos. Auksztas, sulinkes szszelis greit pranyko tamsos slegianczioje toluomoje.

O žvaigždes taip linksmai mirga, taip laimingos...

— Reikejo priimti in nakvy-ne — kur dabar desis, — po il-gos tylos prabilo Szilienne.

Szilius tylejo.

Stalas paruoštas. Vaikai džiaugiasi, nekantraudami lau-kia. Jonukas rimtas, vyriskzas.

LINKSMU KALEDU!

Taip, Linksmu Kaledu Visiems. Lai Dievas užlaiko visus sveikus ir prailgina gy-vasti, kad sulauktumem kitu Kaledu sveiki ir gyvi, kad Dievas praszalintu visas nelaimes ir sulauktumem geresniu laiku.

"Saule" per Kaledas neiszeis. Redakci-ja bus uždaryta visa diena, nes ir mes geidže-me praleisti ta diena su musu szejmynelems.

"SAULES" REDAKCIJA.

Jis dabar kažko susimastes, bet, tur but ne pats nežino ko.

Atejo ir Szilienne. Visi susto-jo apie stala. Meldesi.

Pradejo kuczias. Tetis, kaip visada, pluktele sulauze in sze-zias dalis, visiems dalino, džiauges. Szsztoji dalele liko. Szilini kaž kas szirdi suspau-de, nebeisztare žodžiu... "An-tanukas..."

— Mamyte, kodel kisielius neauszta? Asz noriu, — juoka-vo Maryte.

— Reik begti tris kartus apie nama, tai atszals.

— Tai, mamyte, tegul Jonuks bega, — tase Maryte: — asz no-riu valgyt.

— O kokia poni! O kad taip abudu begtume?

— Tai dar prigertumete pus-nyne — juokesi Szilienne.

— Asz, mayte, tai tikrai ne-prigereziau, — tvirtino mažo-ji Onyte. — Jonukas tai gal...

Visi juokesi.

— Onyte, — atsiliepe Szil-lius: — vereziau mudu eisime pasiklaust gyvuliu snekant.

— Ar tai jie sneka taip kaip asz?

— Žinoma kad taip. Kai klausai, daug ko gali iszgirsti. Tik reikia žiuret, saugotis, kad gyvuliai nepajustu. Tada jie nesneka.

— Tete, ar ir baltmarge sne-kes?

— Sznekes, snekes, — per-kirto Szilienne: — tik tu valgyk, nežiopsok.

— Mamyte, o mudu su Jonu-ku eisime saldaus vandens gert, — juokavo Maryte, — vi-sa kibira bute rasim.

— Ka ezia kibira — visas prudas bus saldus, visas szuli-nys, — tvirtino Jonukas.

— Vandens asz visada galiu pasisaldint, — inrodinejo Ony-te. — O mudu su tete paklau-sysim, ka karvutes sneka.

Žinoma, viska girdesim, — patvirtino Szilius. — Viena sy-ki asz klausiau, su Antanuku buvome...

— Tete, o kur dabar Antanu-kas? — susirupino Maryte.

— Palauk, duok papasakot.

Tada mudu gerai pasislepeme in sziaudus iir laukeme, kada ezia prades sneketi. Buvo ir gaidys kelis kartus giedojas o kaip nesneka, taip nesneka. Maneme eit palikia. Ogi sztai ir pradedo.

— O ka jie snekejo? — pa-siskubino Onyte.

— Ka snekes — taresi, kaip jie per žiema iszmis. Sako, su paszaru busia blogai — mažai jo esa. O žaluke, kur pernai par-davem, sako, kad trys isz ju krisia, tai kitiems paszaro už-tekisia. Tik Antanukas neisz-kesntes paklause: "Kurie kris?" Tai daugian karves ne-

snekejo.

— Tai kam Antanukas klau-se? But jog daug ko papasako-jusios, — tvirtino Onyte.

Vaikai džiaugesi, snekejo-si. Szilius nutilo; pažvelge in Szilienne — jos akyse spindejo kaip krisztolai aszaros. Jis su-prato. Abu slege tas pats nusi-minimas: "Antanukas..."

— Jonuk, kada Antanukas pareis? — indomavosi Onyte.

Visi nutilo, visus kaž kas slege. Jie nedryso apie tai kal-bet.

— Kažin kur musu Antanu-kas valgo kuczias... Taip bu-vo gera, kai jis buvo namie. O dabar kažin kur...

— Su kuo sutapsi, tokiu pats patapsi, — atsake Szilius. — Sakiau, kad su tais valkatoms nesusidetu — jie gero neiszmokys. Dabar svetimus szunis lo-dina ir dar kur...

Vaikai tylejo, klausesi. Jo-nukas suprato...

— Ir kam to elgetos neleidai in nakvyne? — iszmetinejo Szilienne. — Gal ir Antanukas taip vargsta. Kai Antanuko nera, tai kiekvieno užklydusio žmogaus, ar but elgeta, ar ki-toks — man gaila... Tu žinai.

Ji tyliai verke.

— Jums visko gaila... kad ir pacios nieko neturetumet.

"Antanukas" — jis visu szirdis dabar paverge, Antanu-ko ju tarpe nebuvo...

— Mamyte, o kur tas elge-ta? Lauke tamsu, szala... — susirupino Onyte.

Vakaras tesesi. Sziliu szej-moje szvysteledavo tai szvie-sesne valande, tai vel aptem-dindavo nusiminimas.

Kuczios baigesi.

— Mamyte, mus Maryte pir-mutine mirs — ji pirmutine pa-valge, — tvirtino Jonukas. Ot, asz tai gyvensiu. Matyt, man ir gyvenimas teks.

— Na tik jau, gndragalvi, neplepek. Onyte jauniausia — jai sodybos teks, — spyresi Ma-ryte.

Izsmusze deszimta valanda.

Pirkioj taip jauku, ramu. Vi-si susedo prie pecziaus. Ju tar-pe buvo viena dvasia, tik ji bu-vo ne visa. Sziliu szejmyna da-bar jautesi laiminga. Ji jaute szvente nors karta metuose.

Szilius dar pirma karta po to, kai apvede, jaute szirdyje lyg meile, lyg ilgesi. Jis jaute, kad szejmyna be jo negali gy-vent o jis be szejmynos. Szilius jaute kad dzi szvente — nepa-rasta szvente ir bendra nelai-me — netekimas sunaus, juodu su žmona dar labiau suartino in viena židini, in bendra, szil-ta gyvenima.

Lauke puga siauczia...

Už lango užia, vaitoja vejas.

Skverbdamasis pro mažiausius plyszelius, jis dainuoja liudna, melancholinga daina. Langi-nes baldosi. Sniegas tai vaiks-čioja po laukus neribotais stulpais, tai metosi in visas pu-ses, blaszkosi lyg mirties ago-nijoj, jeszko ramaus kampelio.

Sziliu pirkioj taip ramu, jau-ku. Ju visu szirdyse szvente, Kaledos.

— Tete, važiuosim rytoj in bažnyte!

— Vaziuosim, Maryte, va-ziuosim. Pasveikinsim mažyti Kristu... Jis ateis pas mus in sveczius.

Kaledos, Kaledos...

Rytas tykus, kaip ežero van-duo, sauleta, be vejo diena. Kieme ir apie trobas tukstan-cziai didesniu ir mažesniu in-vaiviu piramidu, duobiu.

Saulute szypsosi: ji pergale-jo nakties puga, ji duoda žmo-niems gražias, gražias Kaledas.

Lauknos szalezio buczinoja-mas, lengvai iszsitiesies baltas, baltutis sniegas; ryto sauleje mirga, kaip kilimas sidabru siuvinetas. Szirdyje taip szilta, taip szviesu, džiaugsminga...

Sziliai po trobas ruoszesi.

— Tete, — skubino atbegus Onyte: — gale klijimo žmogus sniege guli. Taip iszsigandau.

— Žmogus?

Per Sziliaus kuna perejo szturpuliai. Jis nenorejo tiket, bet drauge jaute, kad žmogus ten yra. "Žmogus sniege?" lyg žaibas tryksztelejo kelis kartus jo galvoje mintis. "Tai jis," kaž kas prisipyres jam tvirti-no.

Atejo Szilius, atbego vaikai. — Amžina atlisi... Vargszas suszalo...

— Tete, kodel jis suszalo — indomavosi Onyte.

"Tai jis... Nakvynes... Ma-no žmona..." Jeigu butu tren-kes perkunas, Szilius nebutu buves tiek sukrestas.

Szvelniais jausmais apeme pasauli Kaledos, tiek daug skaiseziu, szirdyje ugdytu va-landeliu jos žadejo.

"Garbe Dievui auksztybese o žemeje ramybe, geros valios žmonems, — liejo bažnyteles varpai krisztolini ganda.

Szilius tik pirkioje atsipei-kejo. Jis suprato žmona...

— Tiesa sake Onyte: kiek-vienas žmogus yra artimas, sa-vas... Dieve, kaip asz galejau taip padaryti?..

Ant Pardavimo Namas

Del vienos szejmynos, tuojaus arti Lietuvizkos bažnyčios, po No. 533 W. Mahanoy St. Mahanoy City, Pa. Lotas 16 pedu ploczio. Namai Maha-nojuje eina brangyn todel pasinau-dokite isz progos nes da galima pirkti už mažą preke. Kreipkites tuojais in "Saules" ofisa. Mahanoy City, Pa.